

[Jørgen Tved]

get andet end det, vi voksne, vi ansvarlige, mener der skal til. Jeg synes, det er et udmærket forslag. Vi går meget gerne ind i en seriøs debat herom.

Carsten Andersen (SF):

Under alle omstændigheder vil jeg gerne takke for, at man tog sig tid til at gå på talerstolen og kommentere forslaget.

Jeg skal vide at erindre mig, at alt, hvad der stod i dette forslag, kan lade sig gøre, hr. undervisningsminister, fru Aase Olesen og fru Pernille Forchhammer, fordi der var nogle små biord, som fru Aase Olesen ganske rigtigt bemærkede, og som der også står nogle af de andre steder. Jeg skal ikke lave den fordrejning, at jeg siger, at der var tilslutning til det. Det opfattede jeg ikke at der var. Når repræsentanterne for et overvældende flertal siger, at det, der står i dette forslag, kan lade sig gøre, skal jeg heller ikke spille Tingets tid mere; så lad os få det sat i gang. Lad os give 50 pct. til åbne ungdomsrådgivninger, hr. undervisningsminister. Der er ingen grund til at fremsætte dette forslag, når man bare kan stå op og sige, at det har kunnet lade sig gøre i 10 år, det, der står her. Lad os komme af sted. Hvad venter vi på?

Men det kan jo ikke lade sig gøre. Det er det, der er problemet. Det er derfor, forslaget er fremsat. Folketingets medlemmer, der er gået ind i denne sag, ønsker jo ikke at diskutere det egentlige indhold, der er i det, fordi I siger egentlig: Det kan jo lade sig gøre. Det er rigtigt, at man kan etablere en åben ungdomsrådgivning. Enhver kan slå en bod op eller leje et eller andet og starte en åben ungdomsrådgivning. Det er rigtigt. Det findes mange steder. Der findes da også mange steder ungdomsteam. Det kan da lade sig gøre. Enhver kan leje en forretning og sætte et skilt på døren og skrive »ungdomsteam«. Det er da også rigtigt, at man mange steder kan lave ungdomsråd, nedsætte et eller andet råd og sige: Nu er vi et ungdomsråd, og så er det et ungdomsråd. På den måde kan man køre argumentationen rundt. Det har vi frihed til at kunne gøre i dette land, men det, der ligger i forslaget, er jo at give de forskellige organer sammenhæng og indhold og muligheder. Derfor er det meget beklageligt, at ordførerne for de forskellige partier er stået af på dette her.

Jeg skal ikke komme med nogle fraser om, at man nu svigter ungdommen osv., men jeg skal tillade mig at bemærke, at man med denne afvisning egentlig fokuserer på socialrådgivning, faktisk ligesom hr. Helge Adam Møller, der refererer til, hvad der står i forslaget, uden at han har læst det. Det røbede hr. Helge Adam Møller ganske klart ved at sige: Det blomstrede med socialrådgivere, og der var ikke et ord om familier. Der står ikke et eneste ord om socialrådgivere i forslaget, og der er to linjer om familier.

På samme måde læser I rundt omkring, hvad det er, der står om ungdomsråd, hvad det er, der står om ungdomsrådgivning, og hvad der er lavet af ungdomsteam, på nøjagtig samme overfladiske måde, som hr. Helge Adam Møller har læst det. I beskæftiger jeg ikke med, hvad det er, forbrugerne har fået tilbudt inde i forretningen. I siger bare: Der er jo et ungdomsråd. Så er det løst. Der er jo en ungdomsrådgivning. Så er det løst. Men for at komme i forbindelse med en ungdomsrådgivning i dette land skal man enten være kriminel eller et socialt tilfælde, eller man skal have nogle problemer henne i skolen. Det ved I jo, der arbejder med de ting.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Direkte tiltale er ikke tilladt.

Carsten Andersen (SF):

Jeg må ikke tale til nogen personligt.

De problemer, som nogle står med i dag, kan ses f.eks. i Politiken, som den 12. april 1988 refererer en undersøgelse, der er foretaget blandt 2.000 unge. Her peger man på, at unge i stigende grad ryger ud i vagabondering, i boligløshed, i uddannelsesløshed, fordi de ikke får tilbudt de muligheder, der er, og fordi de heller ikke kan samles op af de tilbud, der er i dag. Det er et reelt problem for de unge. Det er også et reelt problem, at arbejdsløsheden for de unge er stigende, at flere og flere falder ud af uddannelsen, at boligproblemerne vokser mere og mere, og at de unge må gribe til BZ-bevægelse og andre voldelige ting, som vi absolut er imod, og også det, at en stor del af ungdommen glider ud i alkohol- og speedmisbrug. O.k. det kan være, at det er at spille tiden at forsøge at rette op på disse ting, men det er dog endnu mere tidsspilde at lade være med at gå ind i den debat, som foregår.